

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 07. szám

2016. július 18.

Egyszer volt, hol nem volt...

Általában így kezdünk a mesélésbe, s azzal szoktuk befejezni, hogy itt a vége fuss el véle! A kettő között mindenféle történeteket hallhatunk, aminek valljuk be, vajmi kevés köze van a valósághoz. A minap hallottam egy történetet, s hogy van-e valósága alapja, azt eldöntheti a kedves olvasó.

”Egyszer volt, hol nem volt, létezett a földön egy különleges hely, ahol az emberek boldogok voltak, hiszen volt munkájuk, megélhetésük. Mindenki azt gondolta akkoriban, hogy ennek a sok jósnak sosem lesz vége. De aztán történt valami, amit máig nem értenek az ott lakók. Megváltozott a világ, az az emberek egyre szegényebbek lettek, búsán, lehajtott fejjel, szótlanul tették mindennapi dolgukat. Már akinek akadt dolga, hiszen a föld, ami addig eltartotta családok ezreit, nem termelt már olyan bőségesen. A fiatalok vándorútra keltek, más uradalmak háza tájékán próbálták szerencsét. Nem volt elég, hogy veszteségeket szenvedtek el, egyszer csak azt vették észre, hogy amíg eddig egy palota emelkedett ki kunyhóik közül, addig további négy-öt uraság költözött közéjük. A vének fejüket csóválták, mert ugye egy uraságot is nehezen tudtak eltartani.

Egy évben egyszer azonban mindenki félre tette szomorúságát, ünnepelni indultak palotájuk köré. Így ment ez sok éven keresztül, míg egyik évben az ünnepüket is ellopta valaki. Később persze kiderült, hogy nem történt tolvajlás, csak másik uradalom palotája köré települt át az ünnepük. Eleinte persze méltatlankodtak, de hát mégis csak az ő ünnepük volt, s beletörődtek a megváltoztathatatlanba. Pedig évek óta már nem osztogattak kenyeret és bort sem az ünnep alatt, de azért volt felhajtás, ami vonzotta őket. Sőt, az új helyre királyok is eljöttek, na, akkor volt igazi a mulatság! Bár előtte nagyon sok tennivalója akadt sok-sok embernek. Nem volt elég a sátrak felállítása, a királyok érkezésének hírére, lázas előkészületek kezdődtek.

Utakat sepregettek olyan helyeken, ahová a vendégsereg érkezik. Nem tették mindezt jó szívvvel, mert minduntalan az járt a fejükben, hogy inkább a mezőre vezető ösvényt kellene járhatóvá tenni. Pláne nem örültek, amikor egy rozoga épületet kellett áttapasztani, kimeszelní. Az asszonysereg munka közben azt suttogetta, hogy jövőre lebontják az épületet, mert már semmire sem való, akkor minek ez a nagy felhajtás. De szólni senki nem mert, mindenki tette a dolgát és reménykedett, hogy ennyi verejték után, talán most lesz kenyér és bor is, ami persze ismét elmaradt.

Most, hogy kiderült, osztályrészük végképp csak a munka és a verejték, tanakodni kezdtek: A néma belenyugvás nem ér semmit. Harcoljunk, esetleg hagyjunk itt mindent? – tették fel a kérdést – akik elmentek, nem jártak rosszul.

Nehéz döntés előtt állnak. A szívük maradna, az eszük menne. Vajon lesz, aki marasztalja őket?

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Kísért a múlt, sejlik a jövő?

Nemrégiben bérbe adtuk a tuzséri faházunkat a társ-szakszervezetnek, mert nincsenek üdülőik, pihenőhelyeik, és a hírek szerint jól sikerült rendezvényt tartottak ott. Örülünk neki, az mindig jó, ha segíteni tudunk egymásnak, és vasutas kollégánk, kollégáink kikapcsolódhatnak a mindennapi robotból. De az is kiderült, hogy ingoványos talajra futhatunk segíteni akarás közben, mondván, a segítség is úgy működjön, mint az érdekvédelmi munkában az együttműködés – mi tagadás, nem alaptalan felvetés. No de, mi is az alapja a kifogásnak?

Egykor azt mondta valaki, a vasutas-szakszervezetek között versenyre van szükség. Szakszervezetünk sosem tudta ezt elfogadni, és számos példa bizonyította két és fél évtized alatt, hogy nem volt semmiféle verseny, sokkal inkább szűk érdekek mentén fel-fellángoló rivalizálás folyt. Egyazon cégen belül az érdekvédelem nem válhat büntetlenül ketté, a megosztásra törekvő hozzáállás vesztese mindig a vasutasok voltak, és lesznek. Ami régi bölcsesség, tudta ezt mindenki már a kezdetekben is, csak azok a szűk, nem ritkán egyéni érdekek...

Aztán hogy, hogy nem, változott a rivalizálók egy részének gondolkodásmódja. Rájöttek, mégiscsak jobb volna közösen fellépni a tagság érdekében, és megalakult a Vasutas Szakszervezetek Szövetsége (VASZ). Nem volt könnyű az indulás, a folytatás is gyakran akadozott, de elindult valami, sokunk meggyőződése szerint jó irányba. Területenként, néha azokon belül is eltérő volt a fogadtatás, ám működni kezdett a Szövetség, eredmények is születtek, lehetett bízni egy hatékonyabb vasutas érdekvédelemben.

Volt még egy hozadéka a lassan beinduló együttműködésnek, mégpedig az, hogy a békén túl – kifejező magyar nyelv! – békesség is volt kialakulóban. Legalábbis Záhonyban, de biztos, hogy másutt is javult a közös hangulat. Az alig pár éves működés miatt nem tudhatjuk, mi rejtett még a VASZ-ban, ami megszűnt létezni. Viszont voltak arra utaló jelek, sőt, felső szintű szándéknyilatkozatok, hogy bár a szoros együttműködésnek vége, ám továbbra is fenntartják a felek a közös érdekvédelmi munka lehetőségét. És teszem hozzá halkán, magamban, a békességet is. Ezért voltunk nyitottak, amikor kollégáink helyet kerestek.

Sajnos az együttműködés úgy a tettekben, mint azok kommunikációjában, kifejezésében halódni látszik. Most sem rajtunk múlik, és talán még nincs elvetve. Vagy kísértetek járnak a vasutas-szakszervezetek háza táján? Talán a múlt kísértetei? Ezen kérdések okai viszont egyértelműen ingoványos terepre utalnak. Fontos, hogy senki ne vétse el a célt, mint egykoron. Mert azt is tudjuk mindannyian, brutális jövőt sejdít, amikor a kékgalléros harcosok némelyike hagyja, hogy eltérítsék céljától.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vasutas bál

Szombaton immár másodszer rendezték meg az Eperjeske Forgalmi Csomóponti Főnökség Vasutas bálját. Miskolczi Gábor, csomóponti főnökségvezető nyitotta meg a rendezvényt, köszöntve kollégáit és a meghívott vendégeket.

A jó hangulat megalapozásához a fényeslitkei Általános Iskola végzős diákjai előadásában láthattuk „A meghalsz banya” című jelenetet, ami az Indul a bakterház továbbgondolása.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Az ízletes vacsorát követően kezdődött az igazi mulatozás, a talp alá valóról a Hangulat Band gondoskodott. Közben gőzerővel fogyott a tombola, a nyeremények az éjféltől feltálatlott káposzta előtt találtak gazdára.

Arról, hogy a nevetés ne csillapodjon, a „Két paraszt” gondoskodott, akik nem mások, mint Grunda Zsolt és Márta Tamás. Számomra ismét bebizonyosodott Zsolti sokszínűsége. Nemcsak jó vasutas, festő-mázoló-szerelő, a színpadon is kiválóan megállja a helyét.

A fődíjat szakszervezetünk ajánlotta fel, ami egy két főre szóló három napos berekfürdői beutaló volt. Talán a sors keze volt benne, de szakszervezeti tagunk Berecz Sándor utazhat, akinek ez úton is gratulálunk. A jókedvű mulatozás hajnal négy óráig tartott, és aki részese volt, az biztosan jövőre is ott lesz. Gratulálunk a szervezőknek, hiszen a dolgozók mindennapok világát megszakítva lehetőséget teremtettek arra, hogy megmutassák, nem csak a munkában, de lazább keretek között, szórakozva is közösséget alkotnak.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Helyi hírek röviden

Záhony-Port Zrt.

Múlt hét csütörtökön tartották meg a Port Napot a tuzséri faházunkban. A Port Nap már hagyományosnak számít, azonban az idei rendezés mégis rendhagyónak bizonyult. Értem ezt arra, hogy míg a korábbi években csak Záhony-Port munkavállalói vettek részt az ünnepségen, addig az idén szakszervezeti vezetők és a partner cégek képviselői is meghívást kaptak. Sajnos egyéb elfoglaltságom miatt nem tudtam részt venni a rendezvényen, de folyosói pletykák alapján azt gyanítom, hogy kötetlen és jó hangulatú volt a rendezvény.

Vasutasnap kiüntetteink

Mint arról minden évben hírt adunk, az idén is több tagtársunk részesült kiüntetésben Vasutasnap alkalmával.

- **Anderkovics József** – Vezérigazgató-helyettesi Dicséret MÁV-START Zrt., Fényeslitke Kocsijavító
- **Kovácsné Székely Valéria** – TÜK vezetői Dicséret, RCH TÜK, Záhony
- **Pócsik Ferenc** – TÜK vezetői Dicséret, RCH TÜK, Záhony
- **Zubály Bertalan** – Cargo Szolgálatáért Ezüst fokozat, RCH TÜK Záhony
- **Hegedüs Gyuláné** – Emlékplakett, Záhony-Port Zrt., Záhony

Záhony-Port Zrt.

Emlékplakett

Hegedüs Gyuláné számviteli szakelőadó, Központ

Vezérigazgatói dicséret

Porvázsnik László könnyűgépkész Záhony 500-as átrakó

Ésik János darukezelő Eperjeske átrakó

Brigád: Eperjeske "B" műszak "C" darus brigád

Hultai Csaba

Szőke Bertalan

Oláh József

Gratulálunk a kiüntetésekhez és további szakmai sikereket kívánunk!

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

HIÁNYÉRZET

A skót ügyvéd felesége meghal. A férj megrendeli a sírkövet, amelyen a következő felirat olvasható: "Itt nyugszik Phyllis, McAdam ügyvéd felesége. Váloperek, adás-vételi szerződések, végrendeletek". Amikor az ügyvéd elolvassa, hirtelen elsírja magát. A sírköves együttérzően megveregeti a vállát: Most jött rá ugye, hogy Phyllis nincs többé!

– Áhh nem, maga szerencsétlen! Lehagyta a telefonszámomat!!!

SZERENCSE?

Baráti beszélgetés a szomszédok között: Ötvenöt éves vagyok, az ötödik hónapban születtem. Az ötödik kerületben élek az ötödik emeleten, az ötös lakásban. Öt gyerekem van. Elmentem a lovira, minden pénzemmet feltettem az ötös futam ötös számú lovára.

– Na és nyert?

– Nem, ötödik lett...

HÉTVÉGI HANGULAT

A gyerek felhívja apját: Szia, apa! Meglátogatnánk benneteket, milyennek ígérkezik a hétvége?

– Óhh fiam, ragyogónak! Anyád épp most harapta el a nyelvét...

Balogh Attila